

Seznámil jsem se s ním na vesnici jednoho podzimního večera,
když jeho kamarádi promítali na stěně mlýna film Kirov.
Navštěvoval mne pak denně. Sloužil u protiletické baterie
a jeho oči stále slzely od čtyřletého pohlížení do slunce.
Dojímalo mne to a nejednou jsem předstíral, že jdu pro dříví,
a vyrazil jsem ze světnice; nu což, na dvorku se zrovna coural cárek mlhy.
Po letech satanských příznaků byl jsem ohromen
jeho lidskou skutečností. Jak plaše kladl na židli
svou čapku pilotku! Na jeho blůze nebylo odznaků
a teprve později mi ukázal dvě medaile:
za obranu Kavkazu a Kerče, medaile, které nosil v kapse
jen halabala zabalené do papíru.
O válce mluvil nerad. O hrdinství se nezmiňoval vůbec.
„Když se nestřílelo, nebývalo dobře, neboť se nevědělo,
co hodlá Germán... Když se střílelo, i dobře bylo!“
To bylo vše, co řekl. Ale býval hrdý
na noviny, které si vydávali cestou fronty
a kterým dali jméno Zenitníček.
A verše miloval a čítával mi
Majakovského s láskou. Ale za chvíli a se stejnou horoucností
a jaksi rozjímavě vytrhl přečtenou stránku, nasypal tabák
a ukroutil si z ní cigaretu...
Pak uhodily první mrazíky a padla cikánská rosa... Ach, to dítě-muž,
s jakou pýchou mi přišel ukázat svůj nový vatovaný plášť!
Když odjížděl, loučil se jaksi narychlo,
loučil se jako všichni, kteří touží po brzkém shledání,

ale kteří tuší, že se už nikdy nesejdou,
a pak mi ještě poznamenal adresu
s velmi složitým líčením, abych ho snadno našel,
a na sám konec starostlivě připsal: *Tříkrát zazvonit!*
Byl z Baku a jmenoval se Pjotr Fjodorovič Martynov.

Kapitán Rudé armády vypravoval: „Desátého května v noci,
kdy Praha po sedmiletém mléku ze vzteklých krav a vlčic
hltila svobodu věru bezednou,
spatřil jsem na Ovocném trhu
dva peroucí se Čechy, kteří přepili.
Sám podroušený, přistoupil jsem k nim a domlouval.
Když nedbali, strhl jsem jednoho z nich k zemi.
Při tomto pohybu ucítila pojednou má ruka,
že jeho dlaň je těžká jak dřina prastará
a samý mozol...
Je samozřejmé, že jsem ho dovedl až domů,
ale ta dlaň mi stále nejde z mysli
a stydím se za to, co jsem udělal...“